

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 13/05/2019

Αριθμός απόφασης: 1421

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α6

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604529

ΦΑΞ : 213 1604567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*».

δ. Της ΠΟΛ 1064/28.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2014) «*Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία - Ενδικοφανής προσφυγή), καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής και ρύθμιση ζητημάτων καταβολής και αναστολής καταβολής του οφειλόμενου ποσού σε περίπτωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής*».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από 11/01/2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του με ΑΦΜ, κατοίκου, οδός κατά της υπ' αριθ./2018 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Παλλήνης, οικονομικού έτους 2013, καθώς και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.
5. Την υπ' αριθ./2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, οικονομικού έτους 2013 της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Παλλήνης της οποίας ζητείται η ακύρωση, καθώς και την με ημερομηνία θεώρησης 28/11/2018 Έκθεση Μερικού Ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος της ως άνω φορολογικής αρχής.
6. Το με αρ. πρωτ. ΔΕΔΕΙ 2019 ΕΜΠ/2019 υποβληθέν στην υπηρεσία μας υπόμνημα του προσφεύγοντος.
7. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Παλλήνης.
8. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α6, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 11/01/2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής και του με αρ. πρωτ. ΔΕΔ ΕΙ 2019 ΕΜΠ/2019 υποβληθέντος στην υπηρεσία μας υπομνήματος του προσφεύγοντος, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ./2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Παλλήνης, οικονομικού έτους 2013, καταλογίσθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος φόρος εισοδήματος ποσού 1.875,30€, πλέον πρόσθετου φόρου ύψους 1.276,52€, πλέον εισφοράς αλληλεγγύης ύψους 110,47€, ήτοι συνολικό ποσό 3.262,29€.

Η ως άνω πράξη εκδόθηκε συνεπεία της από 28/11/2018 Έκθεσης Μερικού Ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος, η οποία συντάχθηκε μετά από έλεγχο που διενεργήθηκε για το οικονομικό έτος 2013, δυνάμει της υπ' αριθ./2018 εντολής μερικού ελέγχου της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Παλλήνης.

Ειδικότερα, από την επεξεργασία των τραπεζικών δεδομένων μέσω της εφαρμογής Αυτοματοποιημένου Ελέγχου Προσαύξησης Περιουσίας του Συστήματος Μητρώου Τραπεζικών Λογαριασμών και Προϊόντων, προσδιορίστηκαν τελικώς από τον έλεγχο και καταλογίστηκαν με την προσβαλλόμενη πράξη σε βάρος του προσφεύγοντος, οι

ακόλουθες πιστώσεις για τις ποίες δεν προέκυψε η πηγή και αιτία προέλευσης και θεωρήθηκαν ως προσαύξηση περιουσίας, φορολογούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 48§3 του ν. 2238/1994:

Α/Α	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΤΡΑΠΕΖΑ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ	ΠΟΣΟ (€)	ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ
1	16/07/2012			600,00	ΚΤΘ
2	26/01/2012			3.312,00	ΚΤΘ ΜΕΤΡΗΤΩΝ
3	02/02/2012			516,40	ΕΙΣ. ΕΜΒΑΣΜΑ
4	01/03/2012			525,00	ΚΤΘ ΜΕΤΡΗΤΩΝ
5	01/03/2012			575,00	ΚΤΘ ΜΕΤΡΗΤΩΝ
ΣΥΝΟΛΟ				5.528,40	

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή και το με αρ. πρωτ. ΔΕΔ ΕΙ 2019 ΕΜΠ/2019 υπόμνημά του, προβάλλει ισχυρισμούς, οι οποίοι αναλυτικά θα εκτεθούν κατωτέρω, σχετικά με την αιτία και την πηγή προέλευσης ορισμένων εκ των κρινόμενων πιστώσεων και ζητά την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης.

Επειδή στις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994, όπως ίσχυε κατά τη χρήση 2012, ορίζεται:

«3. Ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών λογίζεται και κάθε εισόδημα που δεν μπορεί να υπαχθεί σε κάποια από τις κατηγορίες Α΄ έως Ζ΄ της παρ. 2 του άρθρου 4.

Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.».

Επειδή στην ΠΟΛ 1095/29.4.2011 «Εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν.3888/2010» ορίζεται:

«1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν.3888/2010, Φ.Ε.Κ. 175/Α' 30-9-2010, προστέθηκε εδάφιο στην παράγραφο 3 του άρθρου 48 του Κ.Φ.Ε. ν.2238/1994, ως εξής: « Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της, είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις, είτε ότι

απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.»

2. Στη σχετική εισηγητική έκθεση του ν. 3888/2010 αναφέρεται ότι με τις νέες αυτές διατάξεις καθορίζεται ποιος έχει το βάρος απόδειξης επί εισοδήματος του οποίου δεν προκύπτει σαφώς η πηγή ή αιτία προέλευσης και το οποίο σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις (άρθρα 4 και 48 του ν.2238/1994) λογίζεται ως εισόδημα προερχόμενο από ελευθέρια επαγγέλματα. Αν και από την ισχύουσα διάταξη θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι προέκυπτε χωρίς αμφιβολία το γεγονός ότι ο φορολογούμενος υποχρεούται να αποδείξει την πραγματική πηγή ή αιτία του εισοδήματος του, δεδομένου ότι η ισχύουσα διάταξη χρησιμοποιεί το ρήμα «λογίζεται», εντούτοις για την άρση κάθε αμφιβολίας με την προσθήκη του εδαφίου αυτού στην παράγραφο 3 ορίζεται αυτό πλέον και ρητά.

3. Οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, ή πρόκειται για προσαύξηση περιουσίας που δεν προκύπτει από διαρκή και σταθερή πηγή και καθορίζεται ότι ο φορολογούμενος, εφόσον κληθεί, φέρει το βάρος της απόδειξης για την πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογείται με συγκεκριμένες διατάξεις, ή ότι απαλλάσσεται με ειδική διάταξη. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα.»

Επειδή στο με αριθμ. πρωτ. ΔΕΑΦ Α' 1144110 ΕΞ 2015/5.11.2015 έγγραφο της Διεύθυνσης Ελέγχων της Γ.Γ.Δ.Ε. με θέμα «Διευκρινίσεις για θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας» αναφέρεται:

«.....

Β' Προσαύξηση περιουσίας

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα.

Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησης της.

5. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να φορολογηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 29 του ΚΦΕ, δηλαδή με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%), απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται και οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του άρθρου 32 του ΚΦΕ.

.....

8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς.

Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς.

Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων.

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.»

Επειδή στην ΠΟΛ 1175/16-11-2017 του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. μεταξύ άλλων ορίζεται:

«2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του Ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.

Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του.

.....»

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 65 του ν. 4174/2013: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.»

Ως προς τις πιστώσεις ποσού **525,00€** και ποσού **575,00€** την **01/03/2012** στον υπ' αριθ. λογαριασμό της με αιτιολογία συναλλαγής «**ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ**»:

Ο προσφεύγων με την κρινόμενη ενδικοφανή προσφυγή δεν προέβαλε κανέναν ισχυρισμό ως προς τις ανωτέρω δύο πιστώσεις.

Ωστόσο, με το με αρ. πρωτ. ΔΕΔ.....ΕΙ2019ΕΜΠ/2019 υποβληθέν υπόμνημά του, ισχυρίζεται ότι πρόκειται για επανακαταθέσεις ποσών, τα οποία είχαν προηγουμένως αναληφθεί από τον ίδιο, που πραγματοποίησε συνεργάτης του στο πλαίσιο εξυπηρέτησής του. Ειδικότερα, για τις εν λόγω πιστώσεις, αναφέρει ότι είχε προβεί σε αναλήψεις από την κατά τον μήνα Φεβρουάριο και την 01/03/2012. Προς απόδειξη του ισχυρισμού του προσκομίζει αντίγραφο της κίνησης του υπ' αριθ. λογαριασμού της ανωτέρω τράπεζας για την περίοδο από 01/01/2012 έως 31/12/2012, καθώς και πίνακα με καταθέσεις, αναλήψεις και υπόλοιπα λογαριασμών της ίδιας περιόδου.

Επειδή από την αναλυτική κίνηση του υπ' αριθ. λογαριασμού της, διαπιστώνεται ότι ο προσφεύγων είχε προβεί σε αναλήψεις συνολικού ύψους 1.215,00 € κατά τον Φεβρουάριο 2012 και συγκεκριμένα:

Στις 02/02/2012 ποσό 500,00€

Στις 09/02/2012 ποσό 415,00€

Στις 16/02/2012 ποσό 300,00€.

Επειδή οι εν λόγω αναλήψεις, όπως προκύπτει από την οικεία έκθεση ελέγχου και τον προσκομισθέντα πίνακα αναλήψεων-καταθέσεων, δεν χρησιμοποιήθηκαν προκειμένου να καλύψουν άλλες ελεγχόμενες καταθέσεις. Ως εκ τούτου, ο προσφεύγων είχε διαθέσιμο εις χείρας του το ανωτέρω ποσό και είχε τη δυνατότητα να προβεί ο ίδιος ή τρίτος κατ' εντολή του, στις επίμαχες καταθέσεις των ποσών 525,00€ και 575,00€ την 01/03/2012 στον υπ' αριθ. λογαριασμό της Συνεπώς, ο σχετικός ισχυρισμός του προσφεύγοντος πρέπει να γίνει αποδεκτός και οι πιστώσεις των 525,00€ και 575,00€ δεν συνιστούν προσαύξηση περιουσίας σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 48§3 του ν. 2238/1994 και επομένως πρέπει να διαγραφούν.

Ως προς την πίστωση ποσού **600,00€** την **16/07/2012** στον υπ' αριθ. λογαριασμό της με αιτιολογία συναλλαγής «**ΚΤΘ**»:

Ο προσφεύγων με την κρινόμενη ενδικοφανή προσφυγή δεν προέβαλε κανέναν ισχυρισμό ως προς την ανωτέρω πίστωση.

Ωστόσο, με το με αρ. πρωτ. ΔΕΔ.....ΕΙ2019ΕΜΠ/2019 υποβληθέν υπόμνημά του, ισχυρίζεται ότι πρόκειται για επανακατάθεση μετρητών, τα οποία είχαν προηγουμένως αναληφθεί από τον ίδιο, από την την 01/06/2012 και 03/07/2012 καθώς και από την από τον λογαριασμό στις 16/07/2012 και κατατέθηκαν στο πλαίσιο εξυπηρέτησης από τον συνεργάτη του προσφεύγοντος

Επειδή από την αναλυτική κίνηση του υπ' αριθ. λογαριασμού της, διαπιστώνεται ότι ο προσφεύγων είχε προβεί σε αναλήψεις συνολικού ύψους 2.995,00 € και συγκεκριμένα στις κάτωθι:

Στις 01/06/2012 ποσό 1.495,00€

Στις 03/07/2012 ποσό 700,00€

Στις 03/07/2012 ποσό 800,00€.

ενώ από τον λογαριασμό της ανέλαβε στις 16/07/2012 το ποσό των 600,00€.

Επειδή αφενός οι προαναφερθείσες αναλήψεις από την, όπως προκύπτει από την οικεία έκθεση ελέγχου και τον προσκομισθέντα πίνακα αναλήψεων-καταθέσεων, χρησιμοποιήθηκαν προκειμένου να καλύψουν άλλες ελεγχόμενες καταθέσεις, αφετέρου η ανάληψη των 600,00€ από την, ακολουθεί, σύμφωνα με την αναλυτική κίνηση του λογαριασμού, την διερευνώμενη κατάθεση και δεν προηγείται αυτής, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί επανακατάθεσης. Επιπροσθέτως, από την αιτιολογία συναλλαγής της επίμαχης πίστωσης «ΚΤΘ,», δεν προκύπτει ότι αυτή πραγματοποιήθηκε από τον προσφεύγοντα ή από τον για λογαριασμό του.

Ως προς την πίστωση ποσού **516,40€** την **02/02/2012** στον υπ' αριθ. λογαριασμό της με αιτιολογία συναλλαγής «**ΕΙΣ. ΕΜΒΑΣΜΑ**»:

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι στον ανωτέρω τραπεζικό λογαριασμό δικαιούχοι είναι ο Κος και ο ίδιος. Οι δε πιστώσεις που εμφανίζονται στον ανωτέρω λογαριασμό έγιναν από την, η οποία είναι μητέρα του κου Περαιτέρω υποστηρίζει ότι κινούσε ελάχιστα τον εν λόγω λογαριασμό και τον κύριο λόγο στην διαχείριση του ανωτέρω λογαριασμού είχε αναλάβει ο πρώτος

δικαιούχος κος Άλλωστε κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, ένα συγγενικό πρόσωπο όταν προβαίνει σε κατάθεση χρηματικού ποσού σε τραπεζικό λογαριασμό με συνδικαιούχο συγγενικό του πρόσωπο η κατάθεση απευθύνεται σε αυτό το συγγενικό πρόσωπο.

Ο έλεγχος απέρριψε τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος διότι η κρινόμενη πίστωση ποσού 516,40 δεν είναι επώνυμη και από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι προέρχεται από την

Ο προσφεύγων με το υπ' αριθ. πρωτ. ΔΕΔ.....ΕΙ2019ΕΜΠ/2019 υπόμνημά του, ισχυρίζεται ότι το εισερχόμενο έμβασμα της 02/02/2012 αφορά τον κύριο του λογαριασμού Κο και για αυτό τον λόγο δεν διαθέτει περαιτέρω πληροφορίες.

Επειδή μέχρι και την εξέταση της παρούσας ενδικοφανούς προσφυγής, ο προσφεύγων, δεν προσκόμισε οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο από το οποίο να προκύπτει η πηγή και η αιτία προέλευσης του εν λόγω εμβάσματος.

Επειδή με το άρθρο 1 παρ. 1 του Ν.5638/1932 ορίζεται ότι: «1. Χρηματική κατάθεσις παρά τραπέζης εις ανοιχτόν λογαριασμόν επ' ονόματι δύο ή πλειοτέρων από κοινού (*compte joint, joint account*) είναι εν τη εννοία του παρόντος νόμου η παρέχουσα τον όρον ότι του εκ ταύτης λογαριασμού δύναται να κάμνη χρήσιν, εν όλω ή εν μέρει, άνευ συμπράξεως των λοιπών, είτε εις, είτε τινές και πάντες κατ' ιδίαν οι δικαιούχοι.»

Επειδή με το άρθρο 4 του Ν.5638/1932 ορίζεται ότι «Κατάσχεσις της καταθέσεως επιτρέπεται, έναντι όμως των κατασχόντων αύτη τεκμαίρεται αμαχήτως, ότι ανήκει εις πάντας τους δικαιούχους κατ' ίσα μέρη.»

Επειδή στην παράγραφο 18 της ΠΟΛ 1033/21.02.2013 αναφέρεται ότι: «Για τους κοινούς τραπεζικούς λογαριασμούς, το ποσό του εμβάσματος επιμερίζεται στους συνδικαιούχους καταρχήν ισομερώς και, εφόσον ο φορολογούμενος επικαλείται διαφορετική αναλογία, φέρει το βάρος της απόδειξης με κάθε νόμιμο μέσο.»

Επειδή στη παράγραφο 3 της ΠΟΛ.1228/15.10.2014 αναφέρεται ότι: «3. Κατανομή κοινών λογαριασμών στους συνδικαιούχους. Στις περιπτώσεις αποστολών εμβασμάτων που πραγματοποιούνται από κοινούς λογαριασμούς πρέπει να γίνεται καταρχήν ισομερούς επιμερισμός αυτών μεταξύ των συνδικαιούχων του Λογαριασμού προέλευσης του εμβάσματος. Σημειώνεται ότι στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να εκδίδεται εντολή ελέγχου σε όλα τα πρόσωπα του κοινού λογαριασμού και εφόσον συμμετέχει ανήλικος έχουν εφαρμογή και οι διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 2238/1994 όπως ίσχυαν. Σε περίπτωση που

ο ελεγχόμενος επικαλείται διαφορετική αναλογία των χρηματικών αυτών ποσών οφείλει να αποδείξει με κάθε πρόσφορο μέσο τον ισχυρισμό του. Επί αμφισβήτησης του ισχυρισμού του ελεγχόμενου από τη φορολογική αρχή η ίδια οφείλει να αιτιολογήσει την αναλογία που αυτή επικαλείται εάν αυτή είναι διαφορετική του ισομερούς επιμερισμού. Η αιτιολόγηση αυτή πρέπει να είναι ειδική και εμπεριστατωμένη (σχετ. διατ. άρθ. 28 και 64 ν. 4174/2013).»

Επειδή στη παράγραφο 2.4 του άρθρου 2 της ΠΟΛ 1050/17.2.2014 αναφέρεται ότι: «Περιπτώσεις κοινών [τραπεζικών] λογαριασμών καταλογίζονται στον πραγματικό δικαιούχο, ο οποίος καθορίζεται με βάση τις πραγματικές περιστάσεις και τη φύση των συναλλαγών. Εφόσον αυτό δεν είναι δυνατό, τα ποσά κατανέμονται ισόποσα σε όλους του συνδικαιούχους (ποσό διά αριθμό συνδικαιούχων)».

Επειδή στην υπ' αριθ. 1897/2018 απόφαση ΣτΕ αναφέρεται ότι : «....Εάν δεν προκύπτει (αφενός, με βάση τους ισχυρισμούς του ελεγχόμενου και των λοιπών συνδικαιούχων του λογαριασμού, σε συνδυασμό με τα αποδεικτικά στοιχεία που αυτοί επικαλούνται, και, αφετέρου, βάσει των μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης που λαμβάνει η φορολογική αρχή, επιδεικνύοντας την δέουσα, ενόψει των συνθηκών, επιμέλεια, προκειμένου να διαπιστώσει ποιος είναι ο αληθής δικαιούχος των επίμαχων ποσών, ενόψει και της πηγής ή αιτίας πίστωσής τους στον κοινό τραπεζικό λογαριασμό) κάποια ιδιαίτερη εσωτερική σχέση μεταξύ των συνδικαιούχων ή/και το μερίδιο που δικαιούται ο καθένας τους, βάσει της μεταξύ τους σχέσης, εφαρμόζεται το τεκμήριο που θέτει το άρθρου 493 του Αστικού Κώδικα, σύμφωνα με το οποίο οι συνδικαιούχοι του λογαριασμού έχουν δικαίωμα σε ίσα μέρη στο ενεργητικό του (πρβλ. ΣτΕ 2260/2008, ΑΠ 1128/2017, ΑΠ 1691/2014, ΑΠ 1001/2012, ΑΠ 380/2006 κ.ά.) ...»

Επειδή με το άρθρο 64 του Ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι «Η φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.»

Επειδή στην με ημερομηνία θεώρησης 28/11/2018 έκθεση μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος ν. 2238/1994 της Δ.Ο.Υ Παλλήνης, αναφέρεται ότι μεταξύ των λογαριασμών που διερευνήθηκαν ήταν ο υπ' αριθ.λογαριασμός της, καθώς και ο με αριθμό λογαριασμός της

Επειδή τόσο από την ως άνω έκθεση, όσο και από τα προσκομισθέντα αντίγραφα κίνησης των προαναφερθέντων λογαριασμών για την περίοδο 01/01/2012-31/12/2012, διαπιστώνεται ότι υφίστανται δύο δικαιούχοι αυτών και ειδικότερα ο προσφεύγων και ο

..... ΤΟΥ, ο οποίος μάλιστα εμφανίζεται και ως κύριος δικαιούχος των εν λόγω δύο λογαριασμών.

Επειδή, από τον έλεγχο του υπ' αρ. κοινού τραπεζικού λογαριασμού του προσφεύγοντος, με συνδικαιούχο τον, που τηρούσε στην, προέκυψαν πιστώσεις –πρωτογενείς καταθέσεις, μεταξύ των οποίων και η πίστωση ποσού 516,40€ την 02/02/2012. Από τον έλεγχο του έτερου κοινού με αριθ. λογαριασμού της, προέκυψε πίστωση ύψους 600,00€ την 16/07/2012. Για τις ανωτέρω πιστώσεις, των οποίων η πηγή ή αιτία προέλευσης δεν αιτιολογήθηκε προκειμένου να εξακριβωθεί εάν έχουν φορολογηθεί ή νομίμως απαλλαγεί του φόρου, ο έλεγχος έκρινε ορθώς, όπως αναλύθηκε ανωτέρω, ότι τα ποσά αυτά αποτελούν προσαύξηση περιουσίας της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994. Ωστόσο, η προσδιορισθείσα από τον έλεγχο προσαύξηση περιουσίας θεωρήθηκε ότι αφορά εξ' ολοκλήρου τον προσφεύγοντα και μόνο αυτόν εκ των συνδικαιούχων του ως άνω τραπεζικού λογαριασμού.

Επειδή η διαπίστωση της φορολογικής αρχής ότι οι κρινόμενες καταθέσεις ανήκουν μόνον στον προσφεύγοντα παρότι αφορούν κοινούς λογαριασμούς, είναι αναπόδεδικτη και στερείται αιτιολογίας και τεκμηρίωσης, καθότι η φορολογική αρχή δεν αποδεικνύει ότι τα κατατεθέντα ποσά στους λογαριασμούς αυτούς αποτελούν περιουσία αποκλειστικά και μόνο του προσφεύγοντος.

Επειδή οι κρινόμενες πρωτογενείς καταθέσεις για τις οποίες δεν προκύπτει σαφώς η πηγή ή η αιτία προέλευσης τους προέρχονται από κοινούς λογαριασμούς, βάσει των ανωτέρω, η αξία αυτών πρέπει να επιμεριστεί ισομερώς σε όλους τους συνδικαιούχους των λογαριασμών, με ιδιαίτερο έλεγχο κάθε συνδικαιούχου κατά το μέρος που τον αφορά.

Επειδή σύμφωνα με τα προαναφερθέντα, από τις καταθέσεις ύψους 516,40€ που πραγματοποιήθηκε την 02/02/2012 στον υπ' αρ. λογαριασμό της και ποσού 600,00€ που πραγματοποιήθηκε την 16/07/2012 στον με αριθμό λογαριασμό της, επιμερίζονται στον προσφεύγοντα ως εξής:

Α/ Α	ΤΡΑΠΕΖ Α	ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ	ΠΛΗΘΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥΧ ΩΝ	ΠΟΣΟ ΚΑΤΑΘΕΣΗ Σ	ΗΜΕΡΟΜΗΝ ΙΑ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ	ΠΟΣΟ ΠΟΥ ΑΝΑΛΟΓΕΙ
2			2	516,40	02/02/2012	258,20

						
3			2	600,00	16/07/2012	300,00

Επειδή σε κάθε περίπτωση, η διαπιστωθείσα προσαύξηση περιουσίας του φορολογουμένου, πρέπει να κρίνεται όχι μόνο με βάση το ύψος κατάθεσης, αλλά και από την συνεκτίμηση και λοιπών παραγόντων, όπως το ύψος και το είδος των δηλωθέντων εισοδημάτων του, το επάγγελμά του, την περιοδικότητα αντίστοιχων καταθέσεων κ.ο.κ..

Επειδή, όταν ζητείται από τον φορολογούμενο να αιτιολογήσει διερευνώμενες πιστώσεις, πρέπει, στα πλαίσια της χρηστής διοίκησης, να λαμβάνονται υπ' όψιν τόσο τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, όσο και η γενική αρχή του δικαίου, σύμφωνα με την οποία «Ουδείς υποχρεούται στα αδύνατα».

Επειδή από την αξιολόγηση όλων των στοιχείων της παρούσας ενδικοφανούς προσφυγής και λαμβάνοντας υπόψη:

- α) την συνολική εικόνα του φορολογούμενου,
 - β) το μικρό ύψος των επίμαχων καταθέσεων ύψους 516,40€ και 600,00€ που αναλογούν μόνο κατά το ήμισυ στον προσφεύγοντα,
 - γ) τα διαλαμβανόμενα στην απόφαση ΣτΕ 884/2016,
 - γ) το γεγονός ότι οι καταθέσεις ήταν μεμονωμένες και όχι συστηματικές,
 - δ) την οικονομική δυνατότητα του προσφεύγοντος, με βάση τις υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος,
 - ε) τα δεδομένα της κοινής πείρας και λογικής,
- κρίνουμε ότι τα ποσά των 258,20€ και 300,00€, που αναλογούν κατόπιν επιμερισμού στον προσφεύγοντα, δεν συνιστούν προσαύξηση περιουσίας σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 48§3 του ν. 2238/1994 και επομένως πρέπει να διαγραφούν.

Ως προς την πίστωση ποσού **3.312,00€** την **26/01/2012** στον υπ' αριθ. λογαριασμό της με αιτιολογία συναλλαγής **«ΚΤΘ ΜΕΤΡΗΤΩΝ»**:

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται τόσο με το υπ' αριθ. πρωτ./2018 Υπόμνημά του επί του με αριθ./2018 Σημειώματος Διαπιστώσεων Ελέγχου, όσο και με την κρινόμενη ενδικοφανή προσφυγή, ότι η εν λόγω πίστωση αφορά πληρωμή Φ.Π.Α. που αντιστοιχούσε σε δύο τιμολόγια της εταιρείας Συγκεκριμένα, αφορούσε τα υπ' αριθ./2011 και/2011 τιμολόγια συνολικού ποσού 9.840,00€

και 34.440,00€ αντίστοιχα. Η καθαρή αξία των εν λόγω τιμολογίων ανήρχετο στις 8.000,00€ για το πρώτο εξ αυτών και στις 28.000,00€ για το δεύτερο, ενώ η αξία του αναλογούντος ΦΠΑ των δύο τιμολογίων ανερχόταν σε 1.840,00 και 6.440,00 αντίστοιχα. Το συνολικό ποσό των 36.000,00€ που αντιστοιχούσε στην καθαρή αξία των τιμολογίων, δηλώθηκε στην οικεία περιοδική δήλωση που υποβλήθηκε την 26/01/2012 και ο φόρος ο οποίος προέκυπτε για καταβολή με τη δήλωση ανερχόταν σε 3.312,00€. Προκειμένου να προχωρήσει στην πληρωμή του ΦΠΑ της εταιρείας κατέθεσε στον επίμαχο λογαριασμό το αναλογούν ποσό, το οποίο είχε ήδη εισπράξει από τους αντισυμβαλλόμενους της εταιρείας και εν συνεχεία προχώρησε σε εξόφληση αυτού.

Ο έλεγχος, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην οικεία έκθεση, αλλά και τις έγγραφες απόψεις επί της παρούσας ενδικοφανούς προσφυγής, αποδέχτηκε μεν ότι η εν λόγω πίστωση αφορά κατάθεση χρημάτων για πληρωμή Φ.Π.Α. της εταιρείας πλην όμως έκρινε ότι δεν αποδεικνύεται η πηγή και η προέλευση των χρημάτων, καθόσον δεν προσκομίστηκε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύεται πως εισπράχθηκαν τα χρήματα από τους αντισυμβαλλόμενους της εταιρείας π.χ. αποδείξεις είσπραξης, κατάθεση χρημάτων σε τραπεζικό λογαριασμό, κατάθεση επιταγής κ.λπ.

Ο προσφεύγων με το με αρ. πρωτ. ΔΕΔ.....ΕΙ2019ΕΜΠ/2019 υπόμνημα, επαναλαμβάνει τον ισχυρισμό ότι πρόκειται για πίστωση που πραγματοποιήθηκε για την πληρωμή της Α΄ δόσης του ΦΠΑ Δ΄ τριμήνου του 2011 (α/α δήλωσης) της εταιρείας «.....» στην οποία είναι ομόρρυθμο μέλος και διαχειριστής. Επιπροσθέτως, προβάλλει τον ισχυρισμό ότι το ποσό των 3.312,00€ αποτελεί μέρος μετρητών τα οποία εισπράχθηκαν το έτος 2011 από εκμίσθωση ακινήτων. Το σύνολο των ενοικίων τα οποία εισπράχθηκαν με μετρητά για το έτος 2011 πλέον χαρτοσήμου 3,6% ανέρχονται στο ποσό των 12.432,00 €.

Επειδή προς απόδειξη του ισχυρισμού του προσκομίζει τα υπ' αριθ. /2011 και /2011 τιμολόγια εκδόσεως της εταιρείας με ΑΦΜ Περαιτέρω, προσκομίζει την περιοδική δήλωση ΦΠΑ της περιόδου 01/10/2011-31/12/2011, με αρ. καταχώρησης /2012, βάσει της οποίας προέκυψε συνολικό χρεωστικό υπόλοιπο ύψους 8.280,00€, ενώ το ποσό της πρώτης δόσης προς καταβολή με την υποβολή της δήλωσης ανερχόταν σε 3.312,00€.

Επειδή από τα στοιχεία του φακέλου της κρινόμενης ενδικοφανούς προσφυγής προκύπτουν τα ακόλουθα:

α) ο προσφεύγων κατά την ελεγχόμενη χρήση 2012 εισέπραξε από μισθώματα συνολικά το ποσό των 30.000,00€ και συγκεκριμένα 18.000,00€ από εκμίσθωση κατοικιών και 12.000,00€ από εκμίσθωση καταστημάτων, γραφείων κτλ.

β) από την οικεία έκθεση ελέγχου προκύπτει ότι, μεταξύ άλλων, διερευνήθηκαν πιστώσεις που λάμβαναν χώρα σε τακτές ημερομηνίες, οι οποίες αποδείχθηκε ότι αφορούσαν καταβολή μισθώματος ύψους 1.500,00€ μηνιαίως, ήτοι 18.000,00€ ετησίως.

γ) από την ίδια έκθεση συνάγεται ότι τα λοιπά ποσά ύψους 12.000,00€ που λάμβανε ο προσφεύγων ως μισθώματα, δεν καταβάλλονταν μέσω των τραπεζικών λογαριασμών του αλλά εισπράττονταν σε μετρητά.

Επειδή λαμβάνοντας υπ' όψιν τις αρχές της χρηστής διοίκησης και της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του διοικούμενου, πρέπει κατά την αξιολόγηση της εν λόγω πίστωσης να ληφθούν υπ' όψιν και τα ακόλουθα:

α) το γεγονός ότι το ποσό των 3.312,00€ αφορούσε σε καταβολή ΦΠΑ της προσωπικής εταιρείας με ΑΦΜ, στην οποία ο προσφεύγων συμμετέχει ως ομόρρυθμο μέλος,

β) τα συναλλακτικά ήθη και τις συνήθειες εμπορικές πρακτικές, σύμφωνα με τις οποίες πλείστες φορές ένα φυσικό πρόσωπο – επιτηδευματίας καλείται να καλύψει με προσωπικά του κεφάλαια, δαπάνες που αφορούν εταιρεία και δη προσωπική, όπως εν προκειμένω, στην οποία συμμετέχει,

γ) το γεγονός ότι η επίμαχη κατάθεση ήταν ανώνυμη και ως εκ τούτου δεν αποδείχτηκε ότι διενεργήθηκε από τρίτο πρόσωπο πλην εκείνου που αφορά άμεσα,

δ) το γεγονός ότι το έτος 2011 έχει υποπέσει σε παραγραφή και δεν δύναται να ελεγχθεί εάν ο προσφεύγων είχε δαπανήσει τα εισπραχθέντα σε μετρητά μισθώματα ύψους 12.000,00€, ούτε εάν είχε προβεί μέχρι και την 31/12/2011 σε αναλήψεις μετρητών από τους λογαριασμούς του, τα οποία ενδεχομένως διέθετε εις χείρας του προκειμένου να έχει τη δυνατότητα επανακατάθεσης,

ε) την παράλειψη της φορολογικής αρχής να επιμερίσει, ως όφειλε, κατ' ισομοιρία το ποσό των 3.312,00€ στους δύο δικαιούχους του υπ' αριθ. λογαριασμού της και εφόσον έκρινε ότι δεν αποδείχτηκε η πηγή και αιτία προέλευσης του επίμαχου ποσού, να καταλογίσει στον προσφεύγοντα μόνο το ποσό των 1.656,00€, ήτοι, το αναλογούν ποσό βάσει του πλήθους των δικαιούχων του εν λόγω λογαριασμού

Συνεπώς, λαμβάνοντας υπ' όψιν όλα τα παραπάνω, κρίνεται βάσιμος και γίνεται αποδεκτός ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι η επίμαχη πίστωση του ποσού των 3.312,00€ που διενεργήθηκε την 26/01/2012 προήλθε από εισπραχθέντα σε μετρητά

μισθώματα του έτους 2011 που διέθετε εις χείρας του. Ως εκ τούτου, για το εν λόγω ποσό δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **αποδοχή** της με ημερομηνία κατάθεσης 11/01/2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του με ΑΦΜ..... και την ακύρωση, σύμφωνα με το ανωτέρω σκεπτικό, της υπ' αριθ./2018 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Παλλήνης, οικονομικού έτους 2013.

Προσαύξηση περιουσίας κατ' εφαρμογή της παρ. 3 του άρθρου 48 του Ν. 2238/1994 και της ΠΟΛ 1095/2011 με βάση την παρούσα απόφαση:

Χρήση	Ποσά αρ. 48§3 ν. 2238/94 που καταλογίζονται βάσει ελέγχου	Ποσά που δεν αποτελούν προσαύξηση βάσει της παρούσας	Καταλογισθέντα ποσά βάσει της παρούσας
2012	5.528,40	5.528,40	0,00

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου – καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

	Βάσει Ελέγχου	Βάσει Απόφασης ΔΕΔ
Φόρος Εισοδήματος	1.875,30 €	0,00 €
Πρόσθετος Φόρος/Πρόστιμο (αρ. 49 ν. 4509/17)	1.276,52 €	0,00 €
Εισφορά Αλληλεγγύης	110,47 €	0,00 €
Σύνολο για καταβολή	3.262,29€	0,00€

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.